

rijdingen van Engeland en van Europa. Rondom dezen hoogen financier groepeerden zich derhalve de afdienlijke speculanten, en van hen is men dan ook te weten gekomen, dat de aanneming der bill geene besliste zaak was; dat de kaiserlijke alle middelen van kuiperijen en omkoopings aanwendde, om dezelve te verkrijgen; dat de hertog van New-Castle in het Hoogerhuis het voorstel zoude uitbrengen, om zich te verzetten tegen het benoemen van nieuwe pairs; een voorstel, hetwelk niet alleen kon met een groot majariteit door te gaan; dat, in het geval het ministerie te dezen mocht doortrasten, het stellig zeker was, dat het Hoogerhuis weigeren zoude de benoeming der nieuwe leden te erkennen, en dat, van nu af aan, eene botsing tusschen al de Staatsmagten zoude ontstaan, die de drie Koninkrijken zoude ten verderve storten.

Bij deze rijdingen voegde men die van het Zuiden, welke men zijde, dat ongunstig waren, en die de reis van den Koninklijken Prins zouden hebben doen vertragen.

Ook sprak men van ernstige onlusten, die in Romagna zouden uitgeborsten zijn; men voegde er bij, dat de heer de St. Aulaire zich, benevens de handvol manschap, welke hij in Ancona hebben, in groote veiligheid bevond.

Wij weten niet, hoe de ellendige wrakken van het 13 Maarts ministerie zich uit die verlegenheid zullen redden; de zaken zijn zeer ingewikkeld en de last is zeer zwaar.

(Partik. Corresp.) Er is heden van onzen gezant te Rome een buitengewoon koerier alhier aangekomen. De heer St. de Aulaire geeft weinig bevredigende berichten nopens de onderhandelingen met het Roomsche Hof. De Paus blijft steeds weigeren aan de legatiën eenige inwilligingen te doen. Geheel Romagna is in eenen staat van opschudding, die eene nabij zijnde uitbarsting doet vreezen. De Oostenrijkers, welke men meende de Kerkelijke Staten te ontruimen, hebben hunne toebereidseden tot afmarsch gestaakt, en Tyrol is met nieuwelings zich aldaar geconcentreerd hebbende Oostenrijksche troepen bezet. De Heilige Stoel geeft dagelijks aan den heer de St. Aulaire nieuwe bewijzen van deszelfs haat tegen het nieuwe Gouvernement. Op het ontvangen dezer tijdingen is terstond bij den Koning een Kabinetraad gehouden.

Zoo als wij voorspeld hadden, heeft er sedert den dood des heeren Cas. Perrier geenerlei ministeriële verandering plaats gehad, niettegenstaande de schier dagelijks verspreide geruchten wegens benoemingen, die gedaan zouden worden tot het voorzitterschap van den raad der ministers. Niet dat er geene menigte van kuiperijen zoude zijn in het werk gesteld geweest, om het presidium te verkrijgen, maar men verwijrdt steeds het denkbeeld van zich, dat er tot het aanstellen van eenen raads-president noodzakelijkheid bestaat, trachtende men de zaak te rekken tot op het weder openen van de zittingen der Kamers. Intusschen is het waarschijnlijk, dat er eene ministeriële wijziging of verschikking zal plaats grijpen. De Koning begint in te zien, dat de ontrentenis van eenen raads-president zijnen perdoon-bloot geeft, en hij zich haasten moet, om eenen eersten minister aan te stellen, die hem met zijne verantwoordelijkheid dekke. Twee personen worden genoemd als eenige hoop te mogen voeden: het zijn de heeren Dupin en Soult. Heden morgen wil men weten, dat de hertog van Orleans in het geheel niet naar de zuidelijke provincies zal vertrekken, of althans dat zijne reis onbepaald is uitgesteld. De in die departementen heerschede gemoederen opschudding meet daarvan de beweegreden zijn.

(Van den 24sten.) Het Gouvernement weet thans, waaraan het zich te houden heeft nopens de persoon, welke men aan boord van den Carlo-Alberto voer de hertogin van Berry gehouden had. Het was, namelijk, mademoiselle Lebeche, kamier der Prinses, en dezelfde persoon, die de Prinses naar Duitschland was voórgereisd, en met twee kinderen in hare reiskoets zat, nabij welken de heer Adolphe de Bourmont liep. Die mademoiselle Lebeche gelijkt veel op hare meesters, en is uit dien hoofde zeer dikwerf voor de Prinses aangezien geworden. De laatste bevindt zich altijd te Nice, alwaar zij steeds voortgaat met tegen Frankrijk te conspireren, en thans eenen nieuwen aanslag zit uit te broeijen.

(Moniteur.) De Koning en de Koninklijke familie, die den 28 Mei van Parijs naar Compiègne zullen vertrekken, alwaar Koning Leopold den 29sten zal aankomen, zullen aldaar de beide dagen van den 30 en 31sten doorbrengen. Den 1 Junij zullen de Koning en zijn gezin te Parijs terugkomen, en Koning Leopold naar Brussel terugkeeren. De heer de Choiseul gaat aan de grenzen den Koning der Belgen ontvangen. Twee bataljons van het 11de reg. ligte infanterie, 8 escadrons kurassiers en eene batterij van het 8ste regiment infanterie, onder kommando van den generaal Martin (die het kommandement over het departement der Oise heeft), zullen gedurende het verblijf van HH. MM. te Compiègne verzameld zijn.

(Le Temps.) De te Parijs zich bevindende Gedeputeerden der oppositie hebben zich heden te een uur vereenigd ten huize van den heer Laffitte. Ongeveer zestig leden waren daarbij tegenwoordig. De politieke gebeurtenissen sedert het sluiten der zitting, en de zwaarwichtige omstandigheden, in welke wij ons bevinden, zijn daarbij rijpelijk overwogen geworden. Voór alles, en ter vaststelling van den aan te nemen gang, is beslist geworden, dat, uit naam der oppositie, aan het land eene beredeneerde verantwoording zoude worden voorgelegd van de omgeving, de grondbeginselen en het gedrag der oppositie, gedurende de jongste zitting. Op staanden voet is tot het opstellen dier verantwoording eene commissie benoemd, waartoe gekozen zijn de heeren Odillon-Barrot, Mauguin, de generaal Lafayette, Laffitte, Cormenin en Conlie.

(Journal du Commerce.) Van den 24sten. *(Officiële gezondheidsbulletin.)* Gestorven in de gasthuizen en hospitalen 7; aan huis 4, te samen 11, minder dan gisteren 1.

(Moniteur.) De Courrier de l'Europe geeft, dd. 9 Mei, het volgende bericht uit Brazilië: Eene nieuwe omwenteling is in Brazilië uitgebroken. Dezelve is te Crato aangevangen: de kolonel der militie van Madera en de vicaris van Jardim zijn al de opperhoofden van. Zij hebben Don Pedro tot onbepreikt heerschend-Kaiser benoemd. Er heeft eene botsing der partijen plaats gehad, in welke van weerszijden menschen zijn gedood, doch de partij van Don Pedro heeft de bovenhand behouden. Die partij is thans tot sterkte gekomen in Alagoas en Pernambuco. Het maat te bezien, dat, bij het minste voordeel door dezelve te behalen, geheel Brazilië zich aan haar zal aansluiten, zoo uitgeput als dit land is door de uitsporigheden der constitutionelen.

Den 4 Mei is in onze haven voor anker gekomen de Koninklijke hieat St. Anna, met 5 dagen reis, van Madera. Dezelve is ongemoeid tusschen door twee schepen van het vermeende Don Pedro's eskader doorgeslagen. Het eiland Madera bevindt zich in zulk eenen geduchten staat van defensie, dat hetzelfde wordt geacht onneembaar te zijn; de troepen en geheel de bevolking zijn in de beste morele gesteldenis, en vol geestdrift, voor de zaak van den Koning Don Miguel.

Le Temps verwondert zich, dat het ministerie de zwaarwichtigheid van Frankrijks toestand niet bevroedt. De Temps ziet in het algemeene wantrouwen een onheilspellend teeken. Ook beschouwt dit Journaal als eene noodlottige zaak het ontbinden der Nationale gardes van Lyon, Grenoble, Perpignan, enz. als ook de noodzakelijkheid, om, bij gebrek van burgerwapening, tot de militie magt te moeten toevlucht nemen.

27,000 Spaansche soldaten op de Portugesche grenzen, en Lord Grey zendt eene Engelsche vloot ter ondersteuning van Don Pedro's operatiën. De Paus behoudt de Oostenrijkers. Duitschland kampt tegen het dwangbeheer van Pruisen en Oostenrijk. België comporiseert. In Engeland is de kalme sterfte in schijn.

Sedert de revolutie van Julij heeft men de nationale gardes met de troepen niet in oolug gezien. Beziers heeft daarvan weder het voorbeeld gegeven. Den 13 Mei wilde eene patrouille, bestaande uit 15 dragonders en een officier, aldaar eene menigte volks uiteen drijven, en zulks gelukte; doch de patrouille was nauwelijks verwijrd, of de bijeenhelling had weder plaats. De dragonders werden met steenen geworpen, waarom zij ook gebruik van hunne sabels maakten en de menigte op nieuw verdreef. De nationale gardes kwamen nu in het geweer, en eenigen vuurden op de dragonders, waarvan een wachmeester getroffen en gedood werd. De verwarring was dien dag groot en tot middernacht hoorde men schieten. De dragonders maakten pelotons-vuur voor de kazerne tegen de burgers, die hen uit de vensters bestookten. De adjudant-majoor de Lavalette, zoon van den generaal van dien naam, uit de kazerne komende, werd door een kogel getroffen en storte dood neder. Een brigadier werd op dezelfde plaats gedood. Vele soldaten werden met steenen deernlijk gewond en vuurden onder de menigte. Eene patrouille dragonders, die van de citadel kwam, geraakte ook handgemeen en wondde drie personen, waaronder de heer Houradou, agent van politie. Het geheele garnizoen was onder de wapenen, doch, in weerwil van dien, maakte de nacht eerst een einde aan de verwarring.

De berichten uit onze volkplanting Algiers, van den 27 April, doen zien, dat onze troepen de inlanders niet kunnen vertrouwen. Uit Oran schrijft men onder anderen: De generaal Boyer en Monfort hebben met 1200 man de omstreken van Oran tot 6 uren in de rondte bezocht, doch hebben geene vijanden ontmoet. Den 23 April echter, toen de artilleristen hunne gewone exercitiën met het geschut buiten de stad deden, werden zij door 4 a 500 Arabieren overvallen, en de 60 artilleristen zouden zekerlijk alle vermoord zijn geworden, zoo een toeval hen niet gered had. Op dien dag had men ter beschikking der inge-

nieurs gesteld een detachement van 120 man, om topografische waarnemingen in de omstreken van Oran te doen. Het geluk wilde, dat deze zich in de nabijheid der artilleristen bevonden en hen konden helpen, toen deze onverhoeds werden aangevallen. Eenige artilleristen zijn bij de stukken, die zij trouw verdeedigen, vermoord geworden. De generaal Boyer is daarop met 2000 man uitge-rukt, om de Arabieren te tuchtigen.

De hertog van Rovigo heeft den 22 April eene afkondiging in Algiers laten doen, dat de Keizer of Pacha van Marokko van zijne vorderingen op de stad Tremecen en omliggende streken, die voófheeh ook aan Algiers behoorden, heeft afgezien, dat die landstreek dus ook aan Frankrijk behoorde, en dat de verdere vijandelijkheden der bewoners gestreng zullen gestraft worden.

B E L G I E.
BRUSSEL den 24 Mei.

De cholera was tot heden in België nog slechts eeniglijk in de stad Kortrijk waargenomen, en ten gevolge der maatregelen, die onmiddellijk genomen zijn tot afsluiting der zieken en der met hen in aanraking geweest zijnde personen, is men gelukkig geslaagd de voortgangen der kwaal te stuiten, en haar te beperken in de eenige wijk der stad, alwaar zij was ontstaan. Volgens de laatste, bij het Gouvernement ingekomene berichten, is de ziekte aldaar heden bijna uitgedoofd.

Ettelijke gevallen eener ziekte, welke men meent de cholera te zijn, openbaren zich te Wetteren (in Oost-Vlaanderen). Bij het vernemen dezer tijding heeft het Gouvernement eenen commissaris derwaarts afgevaardigd, gelast om, gezamenlijk met de plaatselijke overheden, dezelfde maatregelen in het werk te stellen, als die, welke te Kortrijk zijn aangewend, en van welke men ook wederom den gelukkigsten uitslag verwacht.

Zoo lang de ziekte zich alleenlijk op eenige afgezonderde punten des lands zal bevinden, beperkt en bestreden door maatregelen, van welke talloze voorbeelden de krachtwerking hebben getuigd, schijnt de voorzigtigheid te bevelen, de verbodende maatregelen in stand te houden, die voorgeschreven zijn met opzigt tot de voortbrengselen der vreemde landen, waar de cholera heerscht, en het land niet te openen voor de ziekte, die, sinds geruimen tijd, op eenen afstand van veertig mijlen van onze grenzen is blijven staan. — Zoodanig is het eenparig gevoelen van de deputatiën der provinciale staten en van den oppergezondheids-raad, die deswege zijn geraadpleegd geworden; en zoodanig is ook het besluit, hetwelk het Gouvernement in dezen heeft gemeend te moeten nemen.

(Moniteur.) De regterlijke magt heeft gisteren de arrestatie bevolen van den generaal le Hardy de Beaulieu, diens zoon, officier bij de marine, en eenen Franschman, welke zich den naam gaf van markies of graaf d'Armagnac. Hunne gevangenneming is daardoor gemotiveerd geworden, dat zij een vermeend vertoog aan de Regering door het doen oprukken der burgerwachten van Grammont en andere plaatsen naar Brussel wilden kracht bijzetten, van het gewaande vertoog was niet de minste kwestie en de daad van bovengenoemde heeren dus onwettig en strekkende, om burgers tegen burgers te doen strijden.

De Emancipation kondigt heden aan, dat de afreize des Koning naar Compiègne op den 25 dezer is bepaald. Wij gelooven, dat het huwelijk nergens anders dan te Brussel kan worden voltrokken, en dat Koning's voorgenomene reis alleenlijk eene samenkomst ten doel heeft.

(Mémorial.) Van den 24sten. Het schijnt zeker te zijn, dat het ministerie geene verandering zal ondergaan. Al de ministers, zelfs die hunne portefeuilles hadden neêrgelegd, zullen aanblijven. Het huwelijk der oudste dochter van den Koning Lodewijk Philips is in familiërad en in den raad van ministers overwogen, en eenpariglijk goedgekeurd geworden. De heer Goblet, zegt men, zal den heer van de Weijer te Londen gaan vervangen. Het 3de regiment, in garnizoen te Brussel, heeft gisteren bevel bekomen, om zich marschvaardig te houden; hetzelfde zal heden morgen op de Boulevard de l'Observatoire uitrukken, om geïnspiceerd te worden. De smeden wagens en veld-hospitalen zullen het regiment volgen. De batterij artillerie, ingelijkt te Brussel in garnizoen, heeft hetzelfde bevel bekomen. Ieder soldaat heeft eene behelzen gezondheid ontvangen. Wij weten niet, werwaarts die troepen moeten oprukken.

(Mémorial.) Van den 24sten. De jongste aanvraag tot verandering van het leger zal aan de Kamer der Vertegenwoordigers eene voortdurende gezamenlijke geven, om van het ministerie daadwerkelijke waarborging te eischen van de afreize tot het stelsel van buitelandische politiek. Zoo als thans aangekondigd is, zal de Koning is bepaald, en van hetzelfde, geene mogelijke voortgang te verwachten, en sneden, die niets bewijzen, dan de geveinsheid dergenen, die ze uitbrengen, te vragen, maar daden, die blijf geven, dat het Gouvernement eindelijk van politiek is veranderd, maar daden, die blijf geven, dat het Gouvernement, des noods, zal terug deinzien voor de noodzakelijkheid, om Holland aan te vallen. Want, zoo als nu de zaken gaan, zoude het eene openbare vergaauwing zijn, aan het tegenwoordig ministerie gelden te verstrekken, om oorlog te voeren. Hoe zoude het, metterdaad, mogelijk zijn, lieden tot eene offensieve beweging in staat te achten, die den moed niet hebben oorlog te voeren, wanneer men hen aanvalt, wanneer men hen dagelijks met vergoeding en vergoeding overlaadt? Neen, zoo lang men in het hoog gezag lieden zien zal, wier gezag zoo dubbelzinnig is als dat der HH. de Meulenaer en van de Weijer; mannen, zoo nietig als de heer de Theux; mannen, zoo week en vreedzaam als de graaf de Mérode en de heer Raikem, zullen wij het geld als weggesmeten kunnen achten, dat wij voor het leger zullen toestaan; want er zal geen schot knud tegen Holland worden afgebrand.

Daags na het uitwisselen der Russische ratificatie schijnt minister van de Weijer zich verplicht geacht te hebben, om, uit eigene beweging, aan de plenipotentiarissen der vijf Mogendheden eene nota te rigten, betrekkelijk het ten uitvoer leggen van het traktaat. Deze nota, die, zegt men, eene der laatste en nietigste is, die immer onder diplomaten uit de pen is gevloeid, zegt mijn heer van de Weijer, dat het ongetwijfeld aan de Mogendheden zal voorgelegd schijnen, de ontruiming van het Antwerpsche kanaal te bevelen.

Het laat zich wel denken, dat de Conferentie geen ander uitkomst dan onsen diplomaat zal gegeven hebben, dat blootelijk hem te verzoeken om het artikel van het traktaat, en dat van de Weijer, en dat artikel te laten, geheel verbaasd zal hebben gestaan, te zien, dat deze ontbinding der Antwerpsche citadel aftehalen moet plaats grijpen op het sluiten van het, in te komen, traktaat tusschen Holland en België, om welk traktaat te onderhandelen al de door de 24 artikelen besluite, en door de voorbehoudende ratificatiën weder tot kwestieën herleide, groote vraagstukken andermaal zullen worden in discussie genomen. Wat er van zij, moet het niet vreemd schijnen, niet slechts dat mijn heer van de Weijer zich onthoudt van de nota's onzer Regering aan de Conferentie in te dienen, maar zelfs dat hij op zich neemt, die door andere van zijn eigen maksel te doen vervangen?

(Belge.) ANTWERPEN den 22 Mei. De Britsche consul alhier, de heer de Hochepied-Larpernt, heeft den handel berigt, dat hij van zijn Gouvernement de officiële tijding bekomen heeft van het ophouden der cholera-morbus, als heerschende ziekte, te Londen, en dat dien-volgens het Gouvernement aan de donans bevel gegeven heeft tot het afbreken van geconferde-certificaten.

N E D E R L A N D S E N.
GRAVENHAGE den 25 Mei.

In de bijeenkomst van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van heden, zijn ingekomen verscheidene rekenen, meest betrekkelijk het tarief en den accijns op den turf en de steenkolen. De Commissie voor de petitiën heeft rapport uitgebragt over een aantal verzoekschriften van alzelfden aard. Die stukken zullen ter griffie worden neêrgelegd; eenige rapporten zullen worden gedrukt.

De centrale afdeeling heeft een zeer uitvoerig verslag gedaan wegens de twee ontwerpen van wet, houdende eenen accijns op den turf en op de steenkolen. De beraadslaging over eerstgenoemd ontwerp zal aanstaanden Maandag worden geopend; daarna terstond die over de steenkolen. — In de beide ontwerpen zijn nog verscheidene veranderingen gemaakt, volgens welke de beide wetten eerst met den 15 Julij 1832 in werking zullen komen, en aan een groot aantal fabrieken vrijdom van accijns wordt verleend; als, onder andere, 1/2 van den accijns op den koken turf aan de olfemoleus en de wolktuimertjen, terwijl Z. M. zich voorbehoudt, om eene korting van 40 ten honderd toe te staan op den baggerturf uit de hooge-veengronden; — een vrijdom van 2/3 van den accijns op de steenkolen aan de anker- en aanbeldsmederijen, biertuimertjen, lood- of zink-, kunstporach-fabriken, meestoven, pletterijen, smelterijen, spijker-fabriken, stoomwerktuig-fabriken, stoommolens, suikerraffinaderijen, zeepziederijen, zoutketen, oliemolens, enz.; — 1/2 aan laken- en manufactuur-weverijen, enz.; — 1/2 aan brandsteden.

Aan de Kamer is hude gedaan van een werk van jonkh. R. van Breugel, referendaris bij den Raad van State, getiteld: De behangen der inlandsche nijverheid met die des koophandels in overeenstemming gebragt, door de verheffing van Nederland tot een porto-franco.

De vergadering is tot Maandag gescheiden. — *(Partik. Corresp.)* Het ontwerp van wet tot beschikbaarstelling van de ove-

rige stonden der hantelingen Staatsbegroting worde steeds verwacht. Ook wordt ondersteld, dat nu eendags van Regeringswege een mededeeling betreffende de diplomatieke onderhandelingen zal geschieden. Voorloopig hoort men, dat van de Londensche Conferentie een Gisee protokol zoude zijn uitgegaan, door hetwelk de ontzuining van het zoogenamde Belgische grondgebied onzer zijde, met name van de citadel van Antwerpen, van wege de gevolmagtigden der vijf Hoven; binnen een kort tijdsbestek zoude verlangd zijn. Diegenen, die aan dit bericht geloof hechten, meenen ook zeker te zijn, dat daarop door Zijne Majesteit bij de vroegere dezerzijds gedane verklaringen is geperst. Men wil, dat deze zaak in overweging is geweest in den op gisteren gehouden gewonen kabinetraad.

Vooris is er spraak van een nieuw ontwerp van vrijwillige negotiatie, ter somme van 50 millioenen, strekkende tot suppletie voor de bij de jongste leening beoogde sommers.

Het blijkt, dat de bewegingen der Nederlandsche armee de Belgische Regering in gedurige onrust houden. Den 22sten is er wederom te Parijs eene dépêche uit Brussel ontvangen, waarbij de Fransche Regering op het dringendst verzocht wordt, in aler haast een leger op de grenzen van België te doen bijeenkomen, ten einde elk oogenblik gereed te zijn, om de behulpzame hand te bieden. En zierdaar de natie, die zegt den vrede van Europa in hare handen gehad te hebben, maar te grootmoedig is geweest, om de rust der volken niet te eerbiedigen. Zij durft zich niet eens op hare eigene krachten verlaten bij den verwachten aanval van een volk, dat de helft zoo talrijk is als zij.

Men houdt zich thans in België met een nieuw muntstelsel bezig, dat met den 1 Januarij 1833 zal ingevoerd worden. De eenheid van dat nieuwe stelsel zal heeten frank, alzoo de Belgen afstammelingen van de Franken zijn, gelijk zij dit door de eeuwen zijn komen te weten. De inwisseling van het Nederlandsche geld zal geschieden op den voet van 47½ centen van den gulden voor een frank, goud, zoo wel als zilver en koper; doch na den 31 December 1832 zal het goud naar den maatstaf van 48½ centen aangenomen worden. Onze 25 centsstukken zullen met een halven frank gelijk staan. Te rekenen van den 1 Januarij aanstaande zullen alle sommen in openbare akten in franken en centimes moeten uitgedrukt worden.

Gelukkig is er voor de Belgen een muntstelsel in Frankrijk geheel gereed; dit hebben zij slechts iacterlijk te volgen, anders zoude men met regt voor de verregaande onkunde, welke de nieuwe Franken in alle vakken van bestuur kenst, bevreesd moeten zijn.

AMSTERDAM den 27 Mei.

De Augsb. Allg. Zeitung deelt, onder datteekening van den 17 Mei, van de Italiaansche grenzen het volgende mede: Men kan zich geenszins vleijen, dat in de Roomsche legatie de vermoedenen gesteld zijn, en dat de Heilige Stoel zonder vreemde hulp aldaar de rust en orde te handhaven. Dadelijk zal men voorvallen plaats grijpen, die genoege doen zien, wat er zoude gebeuren, indien eenmaal de Oostenrijksche troepen teruggetrokken waren, alvorens de fransigen getroffen en de inatellingen gegeven zijn, die sinds zoo lang worden verslagd, doch zelfs tot groot nadeel der Regering zelve, tot dus verre onthouden worden.

Te Turin heeft de uitkomst der door de hertogin van Berry onderzochte expedities alle verwachtingen te kort gesteld; want, hoe weinig men ook aan een volkomen gewenscht gevolg kon denken, des hertogs van Bordeaux geloof sloeg, koestende men echter de verwachting, dat de ligt ontvarebare Franschen het heldhaftig besluit eener vroedheid zouden, en zich daardoor zouden laten wegslepen. Thans beweert men, dat zulks werkelijk het geval zoude geweest zijn, indien niet het plan te vroeg ontdekt, en de hertogin in hare landing verhindert ware geworden.

BREDA den 23 Mei.

De werkzaamheden tot het in gereedheid brengen van het legerkamp, op de beide oeveren tusschen Tilburg en deze vesting, ter zelfde plaats, waar het kamp in het vorig jaar gevestigd was, worden steeds met ijver voortgezet; hetzelfde zal weldra voltooid wezen en eene grootere uitgestrektheid in omtrek bezitten, dan het eerste kamp. Naar men verneemt, zullen de troepen, daartoe bestemd, hetzelfde tegen den 15 der volgende maand bereiken. Even als het vorige jaar, zullen er thans ook veld-restauranten, marktenters-inrigtingen en dergelijke etablissementen worden toegelaten, en kunnen degenen, die daartoe geneigd zijn, gelegenheid vinden, de behoorlijke vergoeding en eene goede plaats-aanwijzing bekomen, mits zij zich in tijd, althans uiterlijk vóór den 15 der volgende maand, daartoe aan den heer majoor, Chef van den staf der 1ste Divisie, adresseren. Daar het waarschijnlijk is, dat de onderscheidene troepen, welke thans in het kamp zijn, ook de volgende maand in het kamp zullen verblijven, zal de behoefte aan voedsel, terwijl het verblijf van de troepen in het kamp, van het gemak van den krijgsmans en der bezoekers, verhoogd zal blijken.

Van den 22sten. Z. K. H. Prins Adalbert van Pruisen, van eenige officieren tot zijn gevolg behorende vergezeld, is heden morgen uit het hoofdkwartier alhier aangekomen en aan het hotel den Prins Kardinaal afgestapt. Onmiddellijk na zijne komst heeft de Prins, onder geleide van de heeren opper-bevelhebber en plaats-kommandant onzer vesting, de generaal-majors Wildeman en Verhulst, de onderscheidene vesting- en verdedigingswerken onzer stad in oogenschouw genomen. Daarna dezelve zijne reis op Bergen-op-Zoom heeft voortgezet.

Op Zeeland meldt men, dat Maatsleden Zondag weder een detachement koninklijke troepen van het depot, tot versterking van het garnizoen te Vlissingen, aldaar aangekomen is. Te Vlissingen verwachtte men eendags met de tegenwoordigheid van 's Konings beide Doorluchtige Zonen vereerd te worden, welke, naar verloop van tijd, de maritieme etablissementen en de, sedert kort zoo zeer vermeerderde, verdedigingswerken dier vesting in oogenschouw zouden komen nemen.

Van den 22sten. In de Brusselsche Courant van Donderdag, den 22 dezer, vindt men het volgende gezegd:

„De Heer de Koning is getroffen te worden door de overtuiging, die er tusschen ons en België is, en die, waarin Holland zich bevindt tegen het einde van de eeuw. Het is herbevestigd, dat de Fransche verzoeken, welke als hetzelve hebben, het koninkrijk ons niet, dat openbare vrede of bevreemde en onafhankelijkheid, even als hetzelve, met ons geen hoop, dan in onze eigene krachten. Zullen wij, als Holland, voor ons voorbeeld en verkracht, onze vijanden beschamen en den moed onzer bondgenooten opbeuren? of wel zal het Gouvernment van het koninkrijk België nog lager in de aching van Europa dalen, dan het Gouvernment van Koning Willem zelve?”

Adhaerend aan de vergelijking verre houden van juist te zijn, dat hier oorzaken, welke tusschen ons en België verschillen, en wij zelfs meenen, dat de Fransche verzoeken, welke als hetzelve hebben, het koninkrijk ons niet, dat openbare vrede of bevreemde en onafhankelijkheid, even als hetzelve, met ons geen hoop, dan in onze eigene krachten. Zullen wij, als Holland, voor ons voorbeeld en verkracht, onze vijanden beschamen en den moed onzer bondgenooten opbeuren? of wel zal het Gouvernment van het koninkrijk België nog lager in de aching van Europa dalen, dan het Gouvernment van Koning Willem zelve?”

Adhaerend aan de vergelijking verre houden van juist te zijn, dat hier oorzaken, welke tusschen ons en België verschillen, en wij zelfs meenen, dat de Fransche verzoeken, welke als hetzelve hebben, het koninkrijk ons niet, dat openbare vrede of bevreemde en onafhankelijkheid, even als hetzelve, met ons geen hoop, dan in onze eigene krachten. Zullen wij, als Holland, voor ons voorbeeld en verkracht, onze vijanden beschamen en den moed onzer bondgenooten opbeuren? of wel zal het Gouvernment van het koninkrijk België nog lager in de aching van Europa dalen, dan het Gouvernment van Koning Willem zelve?”

De uitslag van gemeld proces is nog niet bekend; en de debatten der partijen had het hof zich verwijderd, om over de mispraak te beraden.

Van den 22sten. Naar men verneemt, is er door Z. Exc. den heer Directeur-generaal van oorlog, ten gevolge der grove misbruiken, welke daarbij waren ontdekt, thans bepaald geworden, dat voor het vervolg geen adressen om verlof, ten behoeve van zieken, in de hospitalen, ziekenzalen of infirmeriën opgenomen, door Z. Exc. aan de plaatselijke kommandanten, met het toezigt daarover belast, zullen worden gezonden; dat de zoodanigen, welke wezenlijk door de ouders of bloedverwanten van zoodanige zieken aan Z. Exc. zijn ingezonden, en ten blijke waarvan de handteekening der verzoekers zal moeten worden gecertificeerd door den burgemeester hunner woonplaats, of den ambtenaar, die hem vervangt; terwijl die aanvragen bovendien zullen moeten worden ondersteund door eene insgelijks, door den heer burgemeester of diensgene, die hem vervangt, geteekende en met den stempel of het cachet der gemeente voorzien verklaring, dat de verzoekers in staat zijn, diegenen, voor wie zij het verlof verlangen, behoorlijk te verzorgen. Z. Exc. heeft er bijgevoegd, dat deze bepaling aan de verpleegden, in het gesticht onder toezigt van de provinciale kommandanten staande, herhaaldelijk behoort kenbaar te worden gemaakt; dat alle adressen, welke hier niet aan voldoen, door Z. Exc. buiten beschikking zullen worden gesteld, en dat geen militairen of schutters, aan welken verlof wordt verleend, daarvan gebruik zullen mogen maken, wanneer zij niet van het vereischte reisgeld voorzien zijn tot aan de plaats, waarwaarts zij het voornemen hebben te vertrekken.

— Uit Antwerpen wordt den 22sten gemeld:

Zoo als wij het gisteren aangekondigd hebben, zegt ons Journal du Commerce, de heer Delrue is met een rijtuig, van 4 gendarmes vergezeld en de handen gebonden, naar het hof van assises gebracht. Brave krijgslieden, genueven van deze onwaardige behandeling, welke de heer van Zuylen niet gepast geoordeeld heeft ten aanzien der beschuldiging van plundering, hebben terstond eene verklaring geteekend, constaterende het gedrag van den brigadier der gendarmerie. Na de opening der zitting, ondervroeg de president den beschuldigde, die antwoordde, dat de drie vervolgde artikelen getrokken waren, het eerste uit den Messager de Gand, het tweede uit l'Industrie, het derde uit den Constitutionnel.

De pleidooijen werden van wege het publiek ministeria door den heer van Zuylen gevoerd, en de beschuldigde met nadruk verdedigd door de advocaten Merdoppenningen van Gent en Stevens van Brussel. De jury verklaarde, na een uur overwegens, op de voorgestelde vragen: 1.) is de heer Delrue schrijver; 2.) is hij schuldig aan aanzetting tot desertie? denzelven onschuldig, waarop de president van het hof beval hem onmiddellijk in vrijheid te stellen.

De uitslag van het proces werd door talrijke bravo's gevolgd en de heer Delrue van alle zijden geluk gewenscht. Evenwel bracht in de zaal gaven eenige grage lieden, die daar voorbedachtelijk schenen geplaatst, blijken van ontevredenheid te kennen.

ROTTERDAM den 25 Mei.

De Belgische senaat heeft ook aan Prins Leopold een adres aangeboden, waarin men de volgende zinspelen opmerkt:

„De voorbehoudingen, welke eenige Mogendheden schijnen te willen maken in de ratificatiën van het verdrag van Londen, moeten als eenvoudige wenschen worden beschouwd, die de onmiddellijke voltooiing van het verdrag niet in den weg kunnen staan. De eet der Souvereinen zelve, die het onderteekend hebben, vordert dit. Die wenschen, Sire! moeten geenerlei inbreuk maken op dat verdrag, hetwelk ons staatsrecht is geworden. Ongetwijfeld zouden er, na de ontzuining van ons grondgebied, onderhandelingen tusschen België en Holland plaats kunnen grijpen; maar zij kunnen niet dan door minnelijke schikking; door bevestiging der twee Regeringen, besloten worden, en zouden het verdrag in zijn geheel laten, bijaldien België en Holland zich niet konden verstaan. Trouwens, indien deze verwachting wierd te leen gesteld, indien Holland billijke schikkingen afwees en indien geene regimatige vergoeding erlangd wierd wegens den tegen een onzer ambtgenooten gepleegden aanslag, dan, Sire! zou België, verre van gematigdheid met zwakheid en laauwheid te verwarren, zijne pogingen weten te verdubbelen, die weten te paren aan vastheid, aan de dapperheid van een verheven Vorst, en aan Europa weten te toonen, dat geen offer het te zwaar zou vallen, om zijne toekomst te waarborgen. Sedert Uwe Majesteit zich aan ons tot verbonden heeft, heeft Hoogstdezelve, te midden der moeilijkste omstandigheden, een volk leeren waarden, even wijs als vrede- en ordelievend, onderwerpen aan de wetten en heilig getrouwd aan zijne verbintenissen. Uwe Majesteit zou het, was het nood, alle gevaren zien tarten, om niet geestdrift de uitvoering te eischen van gedane beloften, en om door kracht van wapenen dien toon te schragen, welke u, Sire! in het belang van den vrede van Europa hebt aangenomen; dien toon, welke het plegtank van België is geworden te midden van den storm, welke de zaak der maatschappelijke bestaans gered en ons staatkundig aanwezen bevestigd had.”

Prins Leopold heeft hierop geantwoord:

„De laatste akten der Conferentie hebben eene onbepaalde ongerustheid doen geboren worden. Die ongerustheid, wellicht te spoedig opgevat, was evenwel zeer natuurlijk en toonde de levendige bezorgdheid der Kamers voor 's lands welzijn; maar de snikken zelve, die u zijn medegedeeld, de besluiten, die ik genomen heb, en de eenstemmigheid van gevoelen, door de twee groote lichamen van den Staat geuit, moeten haar geheel doen verdwijnen. Het traktaat van den 15 November is ons staatsrecht geworden.

België wil noch de regten, noch de eer van andere natien te kort doen; maar het kan niet duld, dat men het opoffering oplegde zonder billijke vergoeding.

Ik weet, dat ik rekenen mag op de vakkundigheid van het Belgisch volk. Ik verlang, dat het door u verneme, dat zijn Koning nooit zal toestemmen in eenige wijziging, welke schadelijk voor zijne belangen of strijdig met de nationale waardigheid zijn zou.

Ik deel in het onbegrijpelijk gevoel, dat u de aanslag, tegen een lid van den senaat begaan; veroorzaakt. Indien, na alle middelen van bevrediging uitgeput te hebben, België de voldoening, waarop het aanspraak heeft, niet verkrijgt, zou ik mij in de noodzakelijkheid bevinden, om andere maatregelen bij de hand te nemen.”

AAN DEN 25 Mei.

Wij vernemen, dat onze stad in de volgende week vereerd zal worden met een bezoek van H. K. K. H. de Kroonprinses van Oranje, ter voldoening aan Hoogstdezelver verlangen, om de heerlijke lussteden onsbeek, Klarenbeek, Blijven, en waarschijnlijk ook andere, in onze omtrekken gelegen landgoederen in oogenschouw te komen nemen. Men is teedre bezig de noodige schikkingen tot ontvangst van Hare Keizerl. Koninkl. Hoogheid te maken.

UIT ROTTERDAM den 23 Mei.

De Belgen blijven vooral Frankrijk naan, hetwelk bewijst, dat zij geen nationaliteit bezitten, maar geheel afhankelijk van de K. K. H. In de Emancipatie van den 22 dezer schrijven zij dan ook: „Het is hier in Brussel even zoo moeilijk als in Parijs, om een nieuw ministerie daar te stellen. Elk uur worden er nieuwe namen genoemd. Even als in Parijs, wordt het presidentschap nu aangezien, morgen aan genen aangeboden, welke die waardigheid weigeren, omdat de andere leden hun niet behagen.” Welke groote gelijkheid! en dit is niet te verwonderen, daar Brussel zich het tweede Parijs noemt. Ook levert België, even als Frankrijk, knappe staatsmannen en krijgslieden op; zoodat Prins Leopold niet verlegen behoeft te zijn. Sylvanus van de Weyer is een tweede Talleyrand, beide zijn te Londen gecrediteerd; de heer de Meulenaer is een tweede Decker, beide bedanken voor de ministeriële posten; Ch. de Broeckere is een beroemd krijgsman, een tweede Spill, die even als deze, aan het ministerie zal blijven; alles gelijk: tusschen Frankrijk en België is bijna geen onderscheid. Jammer, dat de Belgen, die anders zoo tegen vreemdelingen waren, ten einde geene nationaliteit te verliezen, nu een vreemdeling tot Koning, een vreemdeling (den Franschen generaal Eyraud) tot minister van oorlog, vreemdelingen tot aanvoorders van hunne troepen, en vreemdelingen tot geldschietters hebben.

De Belgische dagbladen van den 22sten behelzen voorts geen nieuws. De groot-admiral van de Wijk heeft de Belgische vloot te Brussel geinspecteerd, zal het opperbevel over dezelve echter nog niet aanvaarden, maar vooreerst naar Londen terug keeren.

Van den 22sten. Uit Brussel schrijft men, van den 25 dezer, het volgende:

„De stad Hasselt is in staat van beleg verklaard. De kolonel Edeline heeft een persoon voor de rechtbank geroepen, die openlijk gezegd heeft, dat hij den kolonel voor 14 dagen te 's Hertogenbosch heeft gezien. — Zekere heer Duitshoff is ontvlugt.”

Nopens het op handen zijnde huwelijk van LEOPOLD zegt het Journal de la Haye het volgende:

„Indien de verbruide dagen versloopen — zeide Leopold — zonder dat de citadel van Antwerpen ontruimd is, zal ik oprukken, en aan het hoofd van het leger ten strijde trekken. Veertien dagen zijn er verlopen, en de held trekt naar Compiegne, om, zoo de dagbladen zeggen, een huwelijk aan te gaan. Holland heeft op dit oogenblik dus geen gevaar te vrezen.”

